

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Supremo (Spania) la 2 august 2017 – Repsol Butano S.A./Administración del Estado

(Cauza C-473/17)

(2017/C 382/37)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Repsol Butano S.A.

Pârâtă: Administración del Estado

Întrebările preliminare

- 1) Măsura privind stabilirea unui preț maxim pentru butelia de gaz lichefiat, drept măsură de protecție a utilizatorilor vulnerabili din punct de vedere social, este compatibilă cu jurisprudența stabilită în Hotărârea Federutility ⁽¹⁾ sau respectă principiul proporționalității în cazul în care există, în mod alternativ sau cumulativ, una dintre împrejurările enumerate în continuare:
  - măsura este adoptată cu caracter general pentru toți consumatorii și pentru o perioadă nedeterminată, „întrucât condițiile de concurență pe această piață nu sunt considerate suficiente”;
  - măsura este în vigoare de peste 28 ani;
  - măsura poate contribui la menținerea situației de concurență redusă, deoarece constituie un obstacol pentru intrarea pe piață a noilor operatori?
- 2) O măsură privind distribuția obligatorie la domiciliu a gazului lichefiat îmbuteliat, adoptată ca măsură de protecție a utilizatorilor vulnerabili din punct de vedere social sau a locuitorilor din zonele cu acces dificil, este compatibilă cu jurisprudența stabilită în Hotărârea Federutility menționată anterior sau cu principiul proporționalității în cazul în care există, în mod alternativ sau cumulativ, una dintre împrejurările enumerate în întrebarea anterioară?

⁽¹⁾ Hotărârea din 20 aprilie 2010, Federutility și alții, C-265/08, EU:C:2010:205.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesverwaltungsgericht (Germania) la 8 august 2017 – Republica Federală Germania/Sociedad de Transportes SA

(Cauza C-474/17)

(2017/C 382/38)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Pârâtă și recurentă: Republica Federală Germania

Reclamantă și intimată: Sociedad de Transportes SA

Întrebările preliminare

1. Articolul 67 alineatul (2) TFUE, precum și articolele 22 și 23 din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) ⁽¹⁾ se opun unei dispoziții naționale a unui stat membru, potrivit căreia, în concluzie, operatorii de transport cu autocarul care efectuează transportul persoanelor pe rute de linie peste o frontieră internă Schengen au obligația să verifice documentele de trecere a frontierei ale pasagerilor lor înainte de trecerea unei frontiere interne, pentru a preveni transportul străinilor fără pașaport și fără permis de ședere care intră astfel pe teritoriul Republicii Federale Germania?

În special:

- a) Obligația legală generală sau obligația impusă de autorități unor operatori de transport cu autocarul de a nu transporta străini care astfel intră pe teritoriul Germaniei fără pașaportul necesar sau fără un permis de ședere necesar, pe care operatorii de transport cu autocarul nu o pot îndeplini decât prin verificarea documentelor de trecere a frontierei ale tuturor pasagerilor înainte de trecerea frontierei interne, constituie o verificare la frontierele interne asupra persoanelor în sensul articolului 22 din Codul Frontierelor Schengen sau este echivalentă unei asemenea verificări?
  - b) Impunerea obligațiilor menționate la punctul 1) trebuie apreciată pe baza articolului 23 litera (a) din Codul Frontierelor Schengen, în pofida faptului că operatorii de transport nu exercită „competențe polițienești” în sensul acestei dispoziții și că, prin faptul că statul le impune obligația efectuării acestor verificări, aceștia nu sunt nici autorizați în mod formal să exercite competențe de autoritate publică?
  - c) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1 punctul b): verificările impuse operatorilor de transport, cu respectarea criteriilor prevăzute la articolul 23 litera (a) a doua teză din Codul Frontierelor Schengen, constituie o măsură inadmisibilă cu un efect echivalent cu cel al verificărilor la frontieră?
  - d) Impunerea obligațiilor menționate la punctul 1), în măsura în care se referă la operatori de transport cu autocarul pe rute de linie, trebuie apreciată pe baza articolului 23 litera (b) din Codul Frontierelor Schengen, potrivit căruia competența operatorilor de transport de a exercita controale de securitate în porturi sau aeroporturi asupra persoanelor nu aduce atingere absenței controlului la frontierele interne? Rezultă astfel că verificările în sensul primei întrebări sunt inadmisibile și în afara porturilor și aeroporturilor, atunci când acestea nu constituie controale de securitate și nu se efectuează asupra persoanelor care călătoresc pe teritoriul național al unui stat membru?
2. Articolele 22 și 23 din Codul Frontierelor Schengen permit adoptarea unor dispoziții naționale potrivit cărora, în scopul respectării acestei obligații, împotriva operatorului de transport cu autocarul se poate adopta un ordin de interdicție sub sancțiunea plății unor daune cominatorii, atunci când, ca urmare a omiterii efectuării verificărilor, acesta a transportat străini fără pașaport și fără permis de ședere, care astfel au intrat pe teritoriul Republicii Federale Germania?

⁽¹⁾ JO 2016, L 77, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Köln (Germania) la 9 august 2017 – Frank Montag/Finanzamt Köln-Mitte

(Cauza C-480/17)

(2017/C 382/39)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamant: Frank Montag

Pârât: Finanzamt Köln-Mitte